

<sida1>

[<C. J. Sundevall> [Stämpel](#)]

Höglärde samt vidtberömd Herr Professor!

Jag tar mig härmedelst frihet öfverlämna till Jägareförbundets disposition ett Exemplar af Erminea major[?], som nyligen blifvit fångad i min köttbod. Jag vet icke bestämt, om det är samma kräk, som förekommer i Prof. Nilssons första Uplaga under detta namn; men att det nu sända Exemplaret, som är hanne, hör till den största af de 3 arter Hermeliner som äro kända af Lappska Jägare, vet jag bestämt, och att dessa 3 slags Hermeliner äro Specificke skilda har jag hört Lappske jägare allmänt försäkra

<sida2>

den minsta sorten eller mustela nivalis Lind[?] sköts af Hr Malm i mitt skrub, hvarest den grasserat hela vintern i fjol och gjort slut med alla möss — och Lemmel arter[?] i våra vithus. — Således försvann äfven Mus rutilus, så att intet enda Exemplar kunnat fås vidare än de 4ra, som Jägare förbundet fick i fjol. Den kallades af mig Lemmus rufus uti ett manuscript med titel: de climate Lapponiæ hvilket skulle tryckas i Paris (manuscriptet var lemnad till Hr Gaimard) men det hörs intet vidare om saken.

Herr Sckrader och Malm, uppehölo sig hos mig nära en månad, och reste i medio April till Enare. Sedan har hit kommit en efter[-]frågan genom Landshöfdinge Embetet, efter Tit. Sckrader icke skulle

<sida3>

hafva låtit höra af sig. Men en Norrman, som bor 3 mil nära NordCap, och reste nyligen härförbi sade sig hafva hört att Sckrader och Malm ärat resa längs öfre kusten af Finnmarken till Archangel och Petersburg. De måtte väl nu hafva kommit fram eller åtminstone låtit höra af sig — Annars står det icke rätt till.

För min egen del, får jag underrätta att mitt hälsotillstånd är tvifvelaktigt. Jag har blifvit angripen af Lungrot; åtminstone artar sig min bröstsjukdom att vara sådan efter beskrifning i Läkare böcker. Jag kom att taga mig nästan öfver krafterna i Sommar under en häftig rodd med en last båt, och blef derpå något förkyld, hvarpå följde en envis snufva, som varade halfannan månad med Uphostning — men efter Uphostningars slut började en tryckning öfver bröstet, och rådnad på kinderna

<sida4>

hvilket icke lemnade mig i ovisshet om sjukdomens beskaffenhet. Jag började då följa de föreskrifter, som jag fann i Läkare böcker. Genom Diet kroppsrörelser och spansk fluga på ryggen, som nu hållits öppen i 2 månader, har väl tryckningen på bröstet Uphört, och rådnaden på

kinderne något spridt sig, så att den icke är så begränsad som i början af october månad, men i hallsgropen sitter ändå beständigt ett slem, som med möda kommer opp, så att Sjukdomens utgång är oviss, kanske bryter den ut med förnyad fart mot våren. Om Herr Professorn efter min död, ville biträda den begäran som jag bedt Prof. Wahlenberg göra, om något årligt understöd af vetenskaps Academien för mina Efterlämnade barn, vore det väl. Jag har väl icke gjort den Zoologiska vetenskapen mycket gagn, men min belägenhet har icke medgifvit mera och Botanisterne hafva beständigt legat öfver mig med sina beställningar.

Med högaktning framhärdar Herr Professorens

Kares. Den 2 Dec. 1841

Ödmjukaste tjenare

L. L. Læstadius